

NHỚ MẸ

THẾ THÔNG

$\text{♩} = 60$

Làm sao không nhớ tiếng ru hời từ lúc năm nỗi. Làm sao không
 (Lòng tôi vẫn) nhớ mái tranh nghèo đầm ấm thuở xưa. Lòng tôi vẫn

nhớ cánh tay Mẹ ủ ấp đời tôi. Dù cho tóc trăng mái đầu. Dù cho mưa
 nhớ tiếng chân Mẹ từ lối đậu thưa. Dù cho mưa nắng bao ngày, Mẹ tôi bóng

nắng dãi dầu. Vất vả ngược xuôi Mẹ chỉ mong ước sao tôi nên người. Từng ngày dần
 đáng hao gầy. Dỗi mắt nhìn theo người con yêu biết khi nao trở lại. Lời Mẹ nhu

trôi khuyên tôi khắc ghi trong lòng. Đồng ruộng cǎn dịu khô em Mẹ bán mặt cho kiếp

đất sống. Ru Cho tôi qua vạn câu hát. Thâu đêm với yêu

ngàn tha thiết. Mẹ ơi biết lấy chǎng? chi Lòng con nhớ dưng Mẹ suốt sinh

dời ĐK. Mẹ ơi! Con muốn níu thời gian ngừng lại. Con muốn kéo Mẹ quay trở thành?

về để con được phụng dưỡng Mẹ yêu. Mẹ ơi! Thiên đường và dương

thế thật muôn trùng xa cách mong ngày gặp nhau. Lòng tôi vẫn

cách mong ngày gặp nhau. Fine